

მთელი ძალები გამარჯვებისათვის

თბილისი. “ბურვეესტნიკის” სტადიონი. 8 ივლისი.

“დინამო” (თბილისი) – “ავანგარდი” (ხარკოვი) 1:0 (0:0).

“ავანგარდი”: უგრაიცი, ონისკო, მარენკო, სოკოლოვი, მასლენიკოვი, ტოდოროვი, ნესტეროვი, მანგასაროვი, პანფილოვი, კოროლკოვი, ხაჩატუროვი.

“დინამო”: კოტრიკაძე, ჩოხელი, თორაძე, ხოჭოლავა, ზეინკლიშვილი, იამანიძე, დათუნაშვილი, ბარქაია, კალოევი, გ. სიჭინავა, მესხი.

მსაჯი ნ. ხლოპოტინი (მოსკოვი).

ამას წინათ გაზეთ “ლელოში” გამოქვეყნდა ჩემი წერილი “მე მჯერა ჩვენი გუნდისა”. ეს იყო იმ პერიოდში, როცა დინამოელთა თამაშში ყველაფერი წესრიგზე არ იყო. გულშემატკივართა ერთი ნაწილი სკეპტიკურად იყო განწყობილი აღნიშნული წერილის მიმართ, მაგრამ ჩემს რწმენას საფუძვლად ედო არა პირადი გრძნობები და სიყვარული დინამოელთა მიმართ, არამედ გუნდის შემადგენლობის, მისი პოტენციური ძალების, საერთო შესაძლებლობათა ანალიზი და ვფიქრობ, რომ ჩემს შეხედულებებში მე მართლ არ ვარ.

ავიღოთ გუშინდელი მატჩი ხარკოვის “ავანგარდთან”. რა დასანანია, რომ ეს იყო დინამოელთა ერთ-ერთი ყველაზე ძნელი და დამაბული შეხვედრა, სადაც გუნდი 90 წუთის განმავლობაში მრავალი განსაცდელის წინაშე იმყოფებოდა და იყო მომენტები, როცა ეს სიძნელები შეიძლებოდა საბედისწერო შედეგითაც დამთავრებულიყო და მაშინ, როცა თბილისელთა კარში დაინიშნა 11-მეტრიანი საჯარიმო და სოკოლოვმა დარტყმა საოცარი არა სიზუსტით შეასრულა).

ხარკოველები ხშირად ასწრებდნენ დინამოელებს საერთო მოქმედებაში. მათს თამაშში იგრძნობოდა განუწყვეტელი დინამიკა, შეუნელებელი ტემპი, დაუცხრომელი მონდომება და ბრძოლისუნარიანობა. ეს იყო არა შიშველ ენთუზიაზმზე აგებული თავგანწირული თამაში, არამედ წინასწარ მოფიქრებული და გააზრებული გეგმა, მოთამაშეთა საკმაოდ ორიგინალური განლაგება, რომელსაც შეიძლება ბევრმა დაცვითი ვარიანტი უწოდოს, მაგრამ ეს სრულიადაც არ უშლის ხელს “ავანგარდის” ფეხბურთელებს საიმედოდ ჩაკეტონ კარის მისადგომები, მკაცრი კონტროლის ქვეშ იქონიონ მინდვრის შუაგული და სრული ეფექტით აწარმოონ ხანგრძლივი, ეფექტური იერიშებიც. მათ კარგად გამოიყენეს ის დაყოვნება, რომელიც აქვთ თბილისელებს ბურთის მიღების მომენტში და მეტად ნაყოფიერი ურთიერთდაზღვევა მოაწესრიგეს რგოლების საერთო მოქმედებაში.

არ შევცდები, თუ ვიტყვი, რომ ხარკოვის “ავანგარდმა” მთელი თავისი შესაძლებლობანი 100 პროცენტით ჩააქსოვა ამ მატჩში, მაშინ, როცა დინამოელებმა გამოიყენეს თავიანთი პოტენციალის მხოლოდ 70 პროცენტი, დანარჩენი კი გამოუყენებელ, უსარგებლო რეზერვში დაიტოვეს, თუმცა ძნელი მატჩი აშკარად მოითხოვდა მაქსიმუმს.

ამის ნათელი მაგალითია გუნდის თამაში მარცხენა ფრთაზე. აქ ჩვენ გვყავს ბრწყინვალე გარემარბი – მ. მესხი და გასაოცარია, რა “ფუფუნების” უფლებას ვაძლევთ ჩვენს თავს, როცა მას ვიყენებთ ყველა სხვა თავდამსხმელზე უფრო ნაკლებად. იყო მომენტები, როცა ბურთი ჰქონდა იამანიძეს, მის გვერდით იმყოფებოდა მესხი, მოძრაობდა, იხსნებოდა გადაცემის მისაღებად, ხმამაღლა თხოვდა პარტნიორს ბურთს, მაგრამ იამანიძე მკვეთრად ცვლიდა თამაშის მიმართულებას და სულ სხვა მხარეს გადაჰყავდა იგი. ანალოგიურად იქცეოდნენ სხვებიც. კიდევ მეტიც, იყო მომენტები, როცა წყდებოდა უაღრესად საპასუხისმგებლო მატჩის ბედი, საჭირო იყო მესხის ყოველმხრივი გამოყენება, მისი მთლიანად ჩართვა თამაშში და ამ დროს ეს ყველაზე მახვილი, სწრაფი და ეფექტური ფორვარდი გამოუყენებელი რჩებოდა. სადაა ლოგიკა?!

ყველასათვის ცნობილია, რომ თბილისის “დინამო” მეტად მაღალტექნიკური გუნდია, მაგრამ ჩვენი მოთამაშეები რაციონალურად არ იყენებენ ამ მაღალ ტექნიკას, იგი არ ჩანს იმიტომ, რომ მოწინააღმდეგეები უფრო ადრე გადაიან ბურთზე საბრძოლველად და ამიტომ დინამოელებს გამოსდით მძიმე, დამაბული თამაში, სადაც იხარჯება აუარებელი ენერჯია, დრო და ძალები. გასაკვირია, მაგრამ ფაქტია, რომ ჩვენ ხშირად ჩამოვრჩებით მეტოქეებს სისწრაფეში, ტემპერამენტსა და გამძლეობაშიც.

ბევრჯერ ითქვა იმის შესახებ, რომ თბილისელები უამრავ წუნს უშვებენ გადაცემებისას. ბურთის გათამაშება, როგორც წესი, წარმოებს უახლოეს პარტნიორებს შორის, მინდვრის სიგანეზე და ეს მარტივი კომბინაციები ერთობ იოლი ამოსახსნელია მოწინააღმდეგეთათვის. ამ მხრივ გამონაკლისს წარმოადგენს ის კომბინაცია, რომელიც მეორე ტაიმის 36-ე წუთზე გოლით დაამთავრა ბარქაიამ, თუმცა

ეს უკანასკნელი განვილილ მატჩში არ იდგა თავის სიმაღლეზე, ისევე, როგორც ჩოხელი და ზეინკლიშვილი.

ამჟამად “დინამოს” კარგი ადგილი უკავია გათამაშების ცხრილში. არის საუკეთესო პერსპექტივები და მათი გამოუყენებლობა ყოველად დაუშვებელია. ჩვენს გუნდს შეუძლია უკეთ თამაში და მან უნდა ითამაშოს კიდევ. საამისოდ კოლექტივმა საჭიროა მთელი თავისი შესაძლებლობებით იმოქმედოს იქ, სადაც ეს საჭიროა, მაქსიმალურად გამოიყენოს სიახლეები, მოულოდნელობანი, მოთამაშეთა მაღალი კლასი. საქართველოს საუკეთესო გუნდს აქვს საამისო ძალა და საშუალებანი.

თბილისის “დინამოსა” და ხარკოვის “ავანგარდის” დუბლშემადგენლობათა მატჩი დამთავრდა ანგარიშით 2:0 ხარკოველთა სასარგებლოდ.

ა. გალპერინი, სპორტის დამსახურებული ოსტატი.

“ლელო”, 9 ივლისი, 1961 წ.